

Lőrinczy Erzsébet 10 K, Görög Margit 10 K, Gyellák Irma 10 K, Torday Teréz 3 K, Pissenberger Anna 10 K, Szentkirályi Amália 5 K, Pércsi Etelka 2 K, Lengyel Anna 3 K, Placsintár Anna 3 K, Balázs Mária 20 K, Katona Ilona 20 K, Veress Amália 20 K, Schmidt Gabriella 20 K, Nagy Juliánna 10 K, Barabás Ida 20 K, Bessenyei Elemér 20 K, Felszeghy Elemér 20 K, Almásy Mária 20 K, Somogyi Irén 20 K, Pákh Erzsébet 20 K, Barla Margit 5 K, Polivka Margit 5 K, Simó Emilia 5 K, Szarka Anna 10 K, Eperjesy Anna 20 K, Grüner Olga 10 K, Rozmann Margit 10 K, Venczel Julia 10 K, Mendel Ella 10 K, Kohn Margit 10 K, Neumann Erzsébet 10 K, Greisiger Edith 10 K, Bornemissza Eszter 10 K, özv. Ruth Oszkárné 30 K, tehát eddig összesen 1773 korona.

Dr. Kiss Ernő 1886—1918.

Az utóbbi időben ugyan nem tartozott intézetünk kötelékébe, de mint egyik legkiválóbb volt hallgatónk, ösztöndíjasunk, gyakor-nokunk, aki „A Baróti-hegység krétakori képződményei“-ről írt doktori értekezésével maradandó tudományos emléket hagyott hátra és aki szíve vágódását követve — amikor intézetünkől elkerült is — állandóan kapcsolatot tartott velünk: Ő is intézetünk és a geológiai tudomány vesztesége.

Tanulmányait egyetemünkön elvégezve, 1911-ben Budapestre a tanszermúzeumba került. Itt középiskolai tanári és doktori okle-veléhez még kereskedelmi tanári oklevelet is szerzett, amelynek birtokában a szolnoki kereskedelmi iskolába nevezték ki tanárnak. Később, 1914-ben, a helybeli unitárius főgymnasium, ahol gymna-siumi tanulmányait végezte, rendes tanárának választotta meg, de állását el sem foglalhatta, mert a kitört háború az északi harctérre szította. A háború óriás fáradalma idegrendszerét annyira meg-viselte, hogy másfél évi küzdés után, kitüntetéssel ugyan, de betegen került haza. Ebből a bajból felgyógyulva ismét a harctérre ment, ahonnan gyakran megkeresett bennünket némelykor költői hangu-latú leveleivel. Mint századparancsnok, természettudományi ismeretei, és jó gyakorlati érzékével nagy hasznára volt annak a körnek, amely-lyel érintkezett. Később vegyi ismeretei révén gázoszttagba került, de cukorbetegségbe esvén, újra a helybeli kórházba jutott. Ebből a bajból is már csaknem egészen kigyógyult, amikor a spanyol-betegség lepte meg, ami két nap alatt elpusztította elgyengült szervezetét.

Vig Gergely György. 1887—1918.

Intézetünknek ezt az igen derék, becsületes, előzékeny, munkás szolgáját is a spanyolbetegség ragadta el tőlünk f. évi október 1-én. Ő 1912 szeptember 16-án lépett az intézet szolgálatába, ahol mint nagyon ügyes asztalos az ásványgyűjtemény régi szekrényeinek kijavításával, domború geológiai térképeink mutatógyűjteményekkel kapcsolatos kiállítására való asztalkák készítésével szerzett maradandó érdemeket. A háború kitörésekor, mint gépfegyveres katona vonult a galíciai harctérre, ahol 1914 decemberében súlyosan megsebesült. 1915 áprilisában mint telefonista ment újból az orosz harctérre, ahonnan 1917-ben betegen került haza, altiszti rangban. Meggyengült szervezetével harctéri szolgálatra alkalmatlan lévén, felmentését kieszközölve, újra visszakaptuk intézetünk szolgálatába. A háború folyamán megfogyott és elgyengült munkatársaink mellett kitűnő hasznát láttuk az ő ügyes, teljesen megbízható munkájának. Sajnos, nagyon rövid ideig, mert feleségének ápolása közben ráragadt a betegség, amely meggyengült szervezetét hamarosan elpusztította.

Szilágyi S. Márton. 1887—1918.

Füzetünk zárásakor vesztettük el váratlanul intézetünknek ezt a másik jóra való, derék, szeretett szolgáját is, aki nyugodt, csendes modorával, ügyes kezével, szolgálatkészségével nagyon jól betöltötte munkakörét. 1912. április 1-től volt rendes szolgája az Ásvány- és Földtani Intézetnek. Az 1914-iki mozgósítás után ő is a galíciai harctérre és 1915. augusztus 30-án Varsónál orosz fogságba került, ahol utóbb a donecvidéki kőszénbányákban dolgozott. Itt ismerte meg a fűtés melegének azt a nagyobb kihasználási módját, melynél az elégés után a kályha csövének a kürtővel való összeköttetését megszakítják. Fogságából hazakerülve, folyó év november 1-én újra elfoglalta állását, de a hirtelen bekövetkezett hidegben e hó 21-én az említett orosz fűtési módnak esett áldozatául: szénmonoxymérgezés következtében nagy bánatunkra hirtelen elhalt.

Dr. Szádeczky K. Gyula.

